Gerçek
SAYI: 102 30 TEMMUZ 1979 FİYATI: 3,5 TL. HAFTALIK SİYASİ GAZETE

YÜKSEK SEÇİM KURULU SEÇİME KATILACAK PARTİLERİ BELİRLEDİ

● KANUNA GÖRE SEÇİMLERE KATILABİLMEK İÇİN OY VERME GÜNÜNDEN ALTI AY ÖNCE EN AZ 15 VİLAYETİN TÜM İLÇELERİNDE ÖRGÜTLÜ OLMAK VEYA MECLİSTE GRUP SAHİBİ BULUNMAK GEREKİYOR.

● SEÇİM KURULUNUN BELİRLEMESİNE GÖRE OY VERME GÜNÜNDEN ALTI AY ÖNCE YANİ 14 NİSAN TARİHİNDE CGP'NİN 39, TSİP'İN 23, DP'NİN 23, TİP'İN 21, TBP'NİN 17. SDP'NİN 17 ve MP'NİN 16 İLDE TÜM İLÇELERİYLE TEŞKİLATLI OLDUĞU AÇIKLANDI.

Ülkemizde seçimlerle ilgili kanunlar anti - demokratik bir nitelik taşıyor. Burjuva partileri çeşitli fikirlerin parlumentoda temsilini engellemek için seçim kanunlarına anti - demokratik hükümler koymuşlar. Bunlardan biri de seçimlere girebilmek için bir partinin en az onbeş vilayette tüm ilçelerde örgüt kurmuş olma şartının aranması.

Yüksek seçim kurulu bu hükme dayanarak 18 Temmuz'da yaptığı toplantıda seçimlere girecek partileri belirledi. Buna göre Adalet Partisi, Cumhuriyet Halk Partisi, Millî Selâmet Partisi ve MHP'nin parlamentoda grupları bulunduğundan bu partiler otomatikman seçimlere katılıyorlar.

Yüksek seçim kurulu oy verme gününden altı ay evvel yani 14 Nisan 1979 tarihinde mecliste grubu bulunmayan partilerin tüm ilçeleriyle örgütlü bulundukları il sayılarını tesbit etmiş ve Cumhuriyetçi Güven Partisinin 39, Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin 23, Demokratik Partinin 23, Türkiye İşçi Partisinin 21, Sosyalist Devrim Partisinin 17, Türkiye Birlik Partisinın 17 ve Millet Partisinin 16 ilde tüm ilçeleriyle örgütlü bulundukların, bu yüzden de bu partilerin 14 Ekim Senato seçimlerine katılacaklarını açıklamıştır.

Yasanın anti - demokratikliği yüzünden, Türkiye Emekçi Partisi, Vatan Partisi seçimlere katılamamaktadır.

MHP - ÜGD KAPATILSIN!

● MHP'YE BAĞLI MİSK'İN YÖNETİCİLERİ «SİLAHLI ÇETE KURMAK»TAN TUTUKLANDI
● POLİTİKA GAZETESİ YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ ALİ İHSAN ÖZGÜR'ÜN KAATİLİ MHP İSTANBUL İL GENÇLİK KOLU BAŞKANI TUTUKLANDI

Sosyalistler yıllardan beri ülkemizi bir faşist tehlikenin tehdit ettiğini, bu tehlikenin MHP'den kaynaklandığını söylüyorlar. Milliyetçi Hareket Partisinin yurdun dört bir yerinde komando kampları kurduğunu, buralarda silahlı eğitim yaptırdığını yıllar önce sosyalistler dile getirdi. Birçok cinayetin arkasında bu örgütün bulunduğu çok söylendi, yazıldı. Egemen sınıflar meseleyi hep çarpıtarak «sağ - sol çatışması» biçiminde örtbas ettiler. Hatta MHP'nin yan kuruluşlarına bağlı faşistlerin emniyet kuvvetlerine yardımcı oldukları masalına gözyumdular. MC hükümetleri zamanında bu parti devlet kurumlarına militanlarını yerleştirdi ve daha pervasızlaştı. Ecevit hükümeti iktidara geldiğinden beri ise ülkede bir otorite bunalımı yaratıp, «bize eli sopalı idare gerek» dedirtmek için her türlü melaneti işlemekten perva duymadı.

Ali ihsan Özgür'ün kaatili Ayaydın bir basın toplantısında Profesör Karafakıoğlu'nun öldürülmesine adları karışan faşistleri savunurken.

Faşistlerin bu pervasızlığında CHP hükümetinin çok büyük payı vardı. Çünkü bu hükümet ısrarla faşizmin kaynağına gitmekten kaçınıyordu. Abdi Ipekçi'nin kaatilinin yakalanmasından ve onun dolaylı olarak MHP'ye bağlılığının anlaşılmasından sonra da hükümetin bu tutumu değişmedi. CHP Genel Başkanı Ecevit, son Doğu gezisinde «MHP, ÜGD kapatılsa ne olacak?» demek gafletinde bile bulundu.

Oysa en görmek istemeyen gözlerin bile görmek zorunda olduğu olaylar ortadadır. MİSK adlı MHP'ye bağlı sahte işçi sendikasında bir bomba imalathanesinin bulunduğu açığa çıkmıştır. Bu sendikanın yöneticileri «silahlı çete kurma» suçundan tutuklanmışlardır. Gene bu sendikanın muhasibinin faşist kaatillere para dağıttığı tesbit edilmiştir.

Son olarak Politika gazetesinin aylar önce vahşiyane bir şekilde öldürülen yazı işleri müdürü Ali İhsan Özgür'ün kaatilleri tutuklanmıştır. Bunlardan biri MHP İstanbul İl Gençlik Kolu Başkanıdır.

MHP'nin varlığı demokrasi için büyük tehlikedir. Derhal kapatılmalıdır. MHP'ye bağlı kuruluşlar da kapatılmalı, bu büyük faşist şebekenin tüm sorumluları adalet önünde hesap vermelidir. CHP, MHP'nin maskesinin tüm halkımızın gözleri önünde tamamen düştüğü bu günlerde görevini yapmaz Cumhuriyet Başsavcılığına talimat vermezse bunun vebalinin altından kalkamaz. Faşist tehlike demokrasinin kapısında beklemektedir. Yarın çok geç olursa, CHP yöneticileri ve örgütü de faşizmin çizmesi altında ezilmekten kendilerini kurtaramayacaklardır.

Ne bekliyorsun CHP hükümeti?

MHP - ÜGD KAPATILSIN - TÜRKEŞ TUTUKLANSIN!

Ecevit Doğu'ya Hayvancılık Önerdi!

● BAŞBAKAN ECEVİT'İN DOĞU GEZİSİ TAM BİR FİYASKO OLDU
● DOĞU'NUN HAYVANCILIKLA KALKINACAĞI MASALI EMPERYALİZMİN YUTTURMACASIDIR
● ECEVİT MHP ve YAN ÖRGÜTLERİNİN ÜZERİNE GİTMEYE NİYETLİ DEĞİL

Temel atma törenleri bahanesiyle Doğu illeri gezisine çıkan Ecevit, emekçiler tarafından son derece soğuk karşılanmıştır. CHP hükümeti süresince umutlarının zerre kadar gerçekleşmediğini gören Doğu halkı, Ecevit'e gerekli cevabı vermiştir. 1977 seçimleri öncesinde Ecevit'i coşkun gösterilerle karşılayan emekçilerden iz yoktu. İcraatı süresince Doğuya sıkıyönetimden başka birşey götürmeyen CHP, aslında ekonomiye pek katkı getirmeyecek olan önemsiz sanayi kuruluşlarının temelini atma bahanesiyle Doğu'yu umutlarla oyalayamıyacağını görmüş oldu ve kendi seçim umutları da suya düştü.

Başbakan Ecevit, Erzurum, Ağrı, Van gezileri sırasında Doğu'da hayvancılığın geliştirilmesine çalışacaklarını söyledi. Gerçekte öteden beri Türkiye'yi kendisinin manav ve kasabı olarak görmek isteyen emperyalizmin de dikte ettirdiği ekonomik politika budur. Emperyalistler Türkiye'ye sanayi ürünleri satarak sömürülerini sürdürmek istiyorlar. Emperyalistlerin amacı, Türkiye'nin bir hammadde deposu olarak kalmasıdır.

Yerli parababaları da bu durumun özellikle Doğu'da gerçekleşmesini istemektedirler. Egemen burjuvazi, Doğu'da sanayinin ve üretici güçlerin gelişmesine kesinlikle razı değildir. Bu arada, alkol fabrikası, halı ipliği fabrikası gibi küçük ünitelerle, Doğu'nun sanayileştiği görüntüsü de verilerek, halkın bir süre daha burjuva politikasıyla oyalanmasına çalışılmaktadır. Oysa işçi sınıfının ve emekçilerin sanayileşme konusundaki talepleri, ihtiyaçları bu küçük fabrikalarla karşılanamaz boyutlardadır. Ecevit, Doğu'da hayvancılığın geliştirilmesine çalışmakla halkın taleplerine cevap vermiş olmuyor. Tersine, emperyalistlerin ve yerli işbirlikçilerinin yıllardır sürdürdükleri Doğu'yu geri bırakma politikasını daha kurnazca uygulayacağını belirtmiş oluyor.

Emekçi halkımızın faşist odakların üzerine yürünmesi, MHP ve ÜGD'nin kapatılması talepleri karşısında da Ecevit'in sözleri son derece ilginçtir. Başbakan, «MHP, ÜGD kapatılsın, Türkeş Tutuklansın» sloganına şöyle karşılık veriyor: «Mesele Türkeş meselesi, ÜGD meselesi değil! MHP kapatılsın, ÜGD kapatılsın, mesele bu değil. Onları kışkırtan, kullanan kim? MHP, ÜGD başka çevrelerin elinde oyuncak. Onların arkasında ana muhalefet partisi var.»

Ecevit'in bu sözlerinin ardında, MHP ve yan örgütlerinin üzerine gitmeye niyetsizliğin yattığı açıktır. Tekelci sermayenin gerici kodaman partisi AP'nin MHP'ye kol kanat gerdiği, onunla işbirliği yaptığı, faşizmin tırmandırılmasından fayda umduğu biliniyor. Ancak bu böyle diye, faşist saldırıların gerçek sorumlusunun, tek merkezinin MHP olduğu gerçeğini göz ardı etmemek gerekir.

gerçek durum
«Kurtuluş» Diye Önerdikleri

Geçende İstanbul'da Transtürk Holding ve Meban Menkul Değerler, Bankerlik ve Finansman A.Ş. adında iki kodaman iş çevresinin düzenlediği «Türk ekonomisinin dışa açılması» konulu bir seminerde iş aleminin gönüllü ve dolgun maaşlı ekonomi uzmanları ile Dünya Bankası ve İMF gibi emperyalist finansman kuruluşları temsilcileri şu noktada anlaşmışlar: «Türkiye için geçerli kalkınma yolu Brezilya, Güney Kore ve Tayvan gibi ülkelerin uyguladığı, yabancı sermayeye kolaylıklar gösteren, paranın değerini düşük tutan, ağır sanayi çabalarına girmeyen, ihracata yönelik bir politikadır.»

Sonra daha ayrıntıya iniliyor ve şu öneriler ileri sürülüyor:

● Türk lirasının değeri serbest olsun. Herkes dilediği kaynaktan dilediği kadar döviz bulup kullansın.

● Bunun için bir süre TL'nin değerli sürekli devalüasyonlarla düşürülsün. (Prof.'lardan birine göre doların fiyatı şimdiki gibi 47 lira değil, 100 lira olmalıymış!)

● İthalat ve ihracatta devlet müdahalesi kalksın. Bazı malların ithalini yasaklayan uygulamalardan vazgeçilsin.

● Yabancı sermayeye daha çok kolaylık sağlansın. Kurulacak ortak fabrikalarda hafif sanayi ürünleri ve tüketim malları üretilsin. Bu malların ihraç edilmesiyle de ülkeye döviz kazancı sağlansın.

Peki Türk lirasının değeri bu kadar düşünce sanayi üretimi için gereken ithalat da o ölçüde pahalılaşacağına göre, ve ürünler yüksek maliyete rağmen dış pazarda ucuz fiyata satılacağına göre aradaki fark kimden nasıl çıkacak?

Cevabı basit: Emekçi kitlelerden çıkacak! Dış pazarda rekabet için «yüksek maliyet» asgari düzeyde tutulsun diye işçi ücretleri ile tarım taban fiyatları alabildiğine düşürülecek ve bunu emekçilere kabul ettirmek için de zordan başka yol olmadığına göre demokrasiye paydos demekten başka çare kalmayacak!

MACERACI GRUPLARIN EYLEMLERİ FAŞİSTLERE RAHAT NEFES ALDIRIYOR

● İSTANBUL'DA MACERACI GRUPÇUKLAR BİRKAÇ FİRMAYA BOMBA ATARAK, ÇALIŞANLARI BAĞLAYARAK «DEVRİMCİ EYLEM» YAPTIKLARINI SANIP RAHATLADILAR

Kamuoyunun dikkatı tümüyle faşist hareketin kaynağı MHP'ye yönelmiş vaziyette. Gün geçmiyor ki bu örgütün üyesi olan birkaç katil yakalanmasın. Gün geçmiyor ki bu örgüte bağlı kuruluşların adı cinayetlere bulaşmasın. Bu yüzden hemen her gün faşistler ve MHP gazetelerin birinci başlıklarını işgal ediyorlar. Kendilerini «devrimci» sanan bazı maceracı grupçuklar ise adeta MHP'nin ve faşistlerin gazete başlıklarını kaplamasını kıskanırcasına bazı saçma sapan eylemler düzenliyorlar. Kamuoyunun dikkatini dağıtıyorlar, «sağ-sol çatışması, tedhiş sağdan da geliyor, soldan da» yutturmalarına kanıt sağlıyorlar, faşistlere soluk alma fırsatı veriyorlar.

Taksim meydanına bombalı bir afiş asıp, onun iki saat orda durmasını sağlayınca ülkemizin geniş emekçi yığınlarına mesaj ilettiklerini sanıyorlar. Birkaç yabancı firmaya bomba atınca, kapitalizme karşı mücadele ettiklerini sanıyorlar, hele de yabancı bir firmayı bombalarlarsa emperyalizme darbe indirdiklerini sanıp kendi kendilerini avutuyorlar.

Baskın düzenlediği firmanın duvarına «kahrolsun oligarşi» yazıyorlar. Böylece o firmada çalışanlar ve sonradan gelen polisler yazıyı okuyup bilinçleniyorlar!

Kapitalizmin gittikçe yoksullaştırdığı orta tabakaların, esnaf ve zanaatkârların çocukları bunlar çoğunlukla. Bu yüzden düzene tepki duyuyorlar. Ve tepkilerini bu tabakalardan kaynaklanmanın ve çoğunlukla öğrenci olmanın belirlediği biçimlerde dile getiriyorlar. Tüm bunları yaparken de sosyalizmin dünya çapındaki başarılarından etkilendikleri için kendilerini sosyalist sanıyorlar. Ama sosyalizmle en ufak bir ilişkileri yok. Keskin sirke gibi küplerine ziyan veriyorlar ama gericiliği ve faşizme de hizmet ediyorlar.

Hükümet sağ anarşinin üstüne gidedursun, sol anarşi İstanbul'da bombalı gösteri yaptı

Sol anarşistler işçileri soydu

16 sendika MİSK'in bir komplo ile karşılaştığını ileri sürdü

300 polis Adana Tıp Fakültesi Hastanesi'ni bastı

Maceracı grupların burjuva basınına verdiği fırsat

ŞAVŞAT'TA KATLİAM

● FAŞİST BASKILARI PROTESTO MİTİNGİ DAĞILIRKEN POLİS ATEŞ AÇTI, ALTI KİŞİ ÖLDÜ

Artvin'in Şavşat ilçesinde Faşist Baskıları ve Pahalılığı Protesto mitingi kana boyandı. Miting dağılırken polis kalabalığa ateş açtı. Altı kişi öldü.

Hükümet dökülen bu kanlardan sorumludur. Polise ateş emrini kim vermiştir? Polis örgütündeki faşistleri temizlemekten ısrarla kaçınan hükümet, örgüte MC zamanında sızmış halk düşmanlarının her türlü provokasyonundan sorumludur. Kanunlar çerçevesinde bir gösteri yürüyüşü yapan kitlelere ateş açıldıktan sonra, altı kişi hayatını kaybettikten sonra «solda» maceracıların sayısının artmasına kim şaşırabilir? Bu yürüyüşe katılan 18 yaşındaki genç dökülen kanlar karşısında «silaha sarılmaktan başka çare yok»tan başka ne düşünebilir?

Derik Köylerinde Komando Zulmü

Herkes bilmektedir ki Doğu denildiği zaman ilk akla gelen şey komandonun bitmez tükenmez baskı ve zulmüdür. Bu zulüm sıkıyönetimden önce de vardı, ama sıkıyönetimle birlikte akıl almaz boyutlara ulaştı.

Bu güne kadar, köye giren komandonun, «suç itiraf ettirmek» için erkeğin cinsel organına ip bağlatıp karısına köy meydanında dolaştığı, falakalara yatırdığı avuçları ve tabanları patlayıncaya kadar dayak atıldığı, son derecede ağır hakaretlerde bulunduğu bir meçhul değil. Doğulunun günlük hayatında durmadan yaşadığı ve artık bir anlamda olağan saydığı olaylardandır.

İşte sıkıyönetimin «BÖLÜCÜLÜK» gerekçesiyle yeniden uzatılmasından sonra Mardin İline bağlı Derik İlçesinin köylerinde her gün — acaba bugün sıra hangi köyde? — endişesiyle insanlar akşamı karşılıyor ve sabahı ediyor.

Derik'e bağlı ZORAVA köyüne 11.7.1979 günü sabahtan sonra baskın yapıldı. Baskının gerekçesi, «Mahkum aramak» olarak gösterildi. Ama köyde ne mahkum vardı ne de mahkumiyetle ilgili biri. Ama, böyle bir baskından sonra elleri boş dönseler ayıp olacağı için, aradıkları kişinin kızkardeşinin evine baskın yapılarak, «Kanun kaçağına yataklık etmek ve evinde yatmasına izin vermekten» enişteş tutuklanarak götürüldü.

Baskını duyduğumuz da köye gittik. Komandolar gitmişti. Köylüler de konuşmak istediğimizde bizi korku ve şüpheyle karşıladılar. İnandırmamıza rağmen, yaşlıca bir kadın — evimizi yıktılar, her gün gelip birkaç kişiyi götürüyorlar, bizden daha ne istiyorsunuz, rahat bırakın — diye ağlamaklı itirazlarda bulundu.

Aynı gün Hanuk köyüne baskın yapıldı ama olayların ne şekilde geliştiğini gidip öğrenemedik.

REBET köylülerinden öğrendiğimize göre geçen günlerde köye baskın yapılmış ve köylüler 22 kilometrelik yol yürütülerek Derik'e kadar götürülmüşler. Rebet köylülerinin yedikleri dayak da işin cabası olmuş.

KUNKUTİK köyüyse iki ağalı bir köy. Ve bu iki ağa arasında köye hakim olma savaşı var. Bu yüzden çıkan çatışmada da bir kişi ölmüş Bakın Kunkutik köylüleri bize neler anlattı.

— İki ağa arasında çıkan çatışmada bir kişi öldükten sonra köy komandolar tarafından basıldı ve tüm köylüler toplatıldı. Ağaların evleri aranıp ifadeleri alınmadığı gibi üstelik büyük iltifatlar da gördüler. Neyse daha sonra tüm evler aramadan geçirildi. Daha sonra — silahlar nerde — diye nabızlarımızdan kan fışkırıncaya ve avuçlarımız görülmemiş biçimde kabarıncaya kadar dayak yedik. Daha sonra: — it oğlu itler siz zaten komünistsiniz. Kürt Devleti kurmak için çalışıyorsunuz, hepinizin kökünü kazıyacağız — diler ve bir kilometrelik bir mesafe içinde bütün köylülere yat kalk yaptırıp koşturdular.

Derik köyleri genellik le taşlı ve verimsiz arazilere sahip. Bu arazilerin en verimlileri de ağaların elinde. Emekçi köylüler - ki en büyük arazi 12 dönüm dür, bu verimsiz topraklardaki çalışmalardan başka ağaların yanında ırgatlık yapmaktadırlar - ki bugün en yüksek ücret 125 liradır - çok az miktarda da büyük baş hayvan yetiştirmeye çalışmaktadırlar. Topraklarda hayvanla çiftçilik yapılıyor ve makineler karşısında bu hem bir kaç kişinin daha toprağı ağaların sınırları içine dahil ediliyor.

— Neden bu zulüm ve bu sömürü? sorumuzu köylüler:

— Örgütsüzlük, bir türlü bir araya gelemiyoruz, CHP iktidarı da bize ilgilenmiyor, ne yapacağımızı bilemiyoruz diye cevaplıyorlar.

Her şey bir yana Doğu köylerinde insanlar korku ve endişe içinde bekleşiyorlar yarın neler olacak diye ve taş yığını «ev»lerinde. Anadolunun diğer yörelerindeki emekçi köylüler ve tüm demokrasi güçleri Doğudan yükselen canhıraş feryatlara kulakların açmalıdırlar artık.

GERÇEK
(DİYARBAKIR ÖZEL)

İzmir'de Maocu Saldırı

GERÇEK Muhabiri Bildiriyor

Uzun bir zamandan beri Kundura işçileri arasında çalışma yaparak onlar arasında taban ve destek bulan TSİP'li arkadaşlarımıza geçen haftaki Gerçek satışı sırasında bir Maocu grubu tarafından saldırılmıştır.

Gerçek'in her sayısını dikkatle izleyen, abone olan kundura işçileri bu saldırıyı yapan Maocuların karşı devrimci yüzlerini bir kere daha gördüler. 5 arkadaşımıza 20-30 kişilik Maocu grubun saldırmasıyla kaçması bir oldu. Olaydan sonra toplanan işçilere arkadaşlarımız Maocu saldırıların içyüzünü anlattılar. Bundan sonra da aynı kararlılıkla işçiler arasında Gerçek satışı ve örgütlenme çalışmaları yapmaya devam edeceklerini söyleyerek dağıldılar.

«FAŞİSTLER HALKA MAZOT DAĞITAN GÖREVLİ MEMURLARA SALDIRDI»

İlerici olarak bilinen, ve yaptıkları doğru işlerle halkın sempatisini kazanmış, Boğazlıyan Ziraat Mühendisliğinde çalışan memurlara mazot bahane edilerek bir grup faşist saldırıda bulunmuştur.

Memur arkadaşlar önce durumu kavrayamamış fakat faşistlerin gerçek niyetlerini kavrayınca savunma durumuna geçmişlerdir. Faşistler yangında kullanılmak üzere duvara tutturulmuş balta ve kazma ile memur arkadaşlara vurmak istemişler, ancak halktan adamların araya girmesiyle buna mani olunmuştur.

Fakat yine de faşistlerin yumruklarından görevli bir memur arkadaş hafif bir şekilde yaralandı.

Durumun karakola intikal etmesinden sonra saldırgan faşistlerden bir tanesi tutuklanmış diğer ikisi hiç bir gerekçe gösterilmeksizin serbest bırakılmışlardır.

Saldırmaktan başka bir şey bilmeyen faşistler halka dağıtılacak mazota engel olamamışlar. Mahkemeden çıkan memur arkadaşlar tekrar mazot dağıtımını sürdürmüşlerdir.

GERÇEK Muhabiri Boğazlıyan'dan Bildiriyor

Saldırı Hep Aynı Yerden?.. Hep Aynı Kişilerden...

Boğazlıyan'ın Yamaçlı nahiyesinde görev yapan bir ilerici öğretmen faşistlerin saldırısına uğradı. Kulak arkasından iki bıçak darbesi yiyen öğretmen hastaneye kaldırılarak Boğazlıyan Devlet Hastanesinde tedavi altına alınmıştır.

Öğretmenin geçtiği yere pusu kuran faşistler, ilerici öğretmen geçerken yolunu kesmiş ve taşlı sopalı, bıçaklı saldırmışlardır. Halktan adamların gelmesine kadar öğretmen çok feci şekilde döğülmüştür.

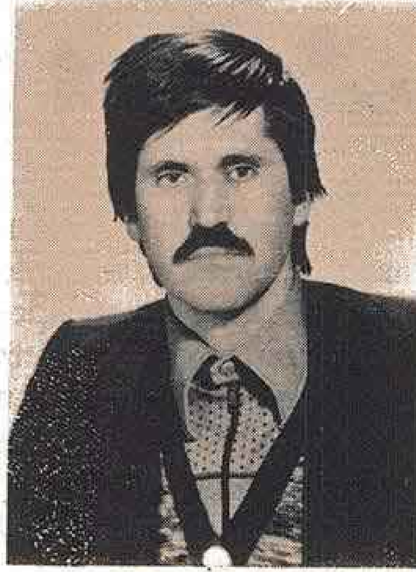
Halktan kimselerin gelmesiyle faşistler kaçmış, öğretmen de tedavi için Boğazlıyan Devlet Hastanesine getirilmiştir. Tedavi edildikten sonra karakola ifade vermiştir. Bu ifade sırasında da ilerici öğretmene çeşitli zorluklar gösterilmiştir.

Daha sonra saldırgan faşistlerden iki tanesi mahkemece tutuklanarak cezaevine gönderilmiştir.

işçiyiz biz, ellerimiz hünerli, aklımız yaratıcıdır.

«EMEKÇİLERİN KONUT SORUNUNA DEVLET ELİYLE ÇÖZÜM ARANMALIDIR»

İşçilerin, dar gelirli memurların konut sorunları gitgide büyüyor. Devlet bu soruna el atması gerekirken, gecekonduları da yıktırarak emekçileri büsbütün evsiz-barksız bırakıyor. Öte yandan en ucuz evin kira bedeli asgari ücret düzeyinde olduğu halde hükümet ne kira yasasını çıkarmıştır, ne de dar gelirlilerin devlet eliyle konut sahibi olabilmesi yönünde girişimlerde bulunmuştur. Bu durum işçi ve memurları konut yapım kooperatifleri kurmaya zorlamaktadır. Ancak bu çabaların son derece sınırlı kaldığı ve konut gereksinimini karşılamaktan uzak olduğu açıktır. Bu konuda, Gerçek Gazetesi Muhabiri S. Günel'in, Ödemiş Akkent Yapı Kooperatifi Başkanı ve Mal Müdürlüğünde Muhasebe memuru Salih Gülbay'la yaptığı konuşmayı sunuyoruz.

Salih Gülbay

SORU — Başlıca zorluklarınız nelerdir?

CEVAP — 1163 sayılı kooperatifler kanunu yeterince güvence vermiyor. 775 sayılı gecekondu önleme bölgesi kanununun 13. maddesi, siyasi amaçlarla aleyhimize yorumlanarak, «elimizde boş arazi» yok denerek eli boş bırakılıyoruz. Oysa Belediyeler toplu konutlara arazi vermek zorundadırlar. Öte yandan şahıslar da kooperatiflere satış yapmıyorlar. Yerlerini düşük değerle maliyeye bildiriyorlar. Gayrimenkul fiyat artışından vergi kaçırıyorlar. Sözgelimi 50-60 lira olarak kıymet gösterdiği yeri 2,5 milyon liraya sat mak isteyen bir mal sahibiyle anlaşmamız elbette imkânsızdır.

SORU — Kooperatifinizin amaçlarını kısaca açıklar mısınız?

CEVAP — Ortakları ucuz ve sağlıklı birer konut sahibi yapmak. Bu amaçla arsa ve arazi satın alarak yaptırdığı konutların mülkiyetini kooperatif sözleşme esaslarına göre ortaklarına aktarır. Taşınır taşınmaz mal edinerek, ortaklarının sosyo — kültürel ve ekonomik ihtiyaçlarını karşılamak üzere tesisler kurar, işletir, kiraya verir.

SORU — Kooperatifiniz ne zamandan beri faaliyettedir?

CEVAP — 1 Temmuz 1978'den beri...

SORU — Kaç üyesi var? Üyelerin ekonomik durumları nasıldır?

CEVAP — 48 ortakla işe başladık. 21 Ocak 1979'da yapılan kuruluş olağan kongresinde 46 ortak bulundu. Bazı arkadaşlarımız acelecilikleri nedeniyle ayrılıyorlar. Ortaklarımız dar gelirli memurlardır. Maliyeci, ormancı, öğretmen, PTT'ci, astsubay, gibi.. Maaşlarından başlangıçta 600, şubat ayından bu yana da 1100 lira ödüyorlar.

SORU — Genel olarak emekçilerin konut sorunlarının çözümü hakkındaki görüşleriniz nelerdir?

CEVAP — Genel ve sağlıklı bir çözüm devlet eliyle bulunabilir. Devlet işçi ve memurlara, bütün dar gelirli yurttaşlara konut sağlama işini acilen yüklenmeli, bunun yasal gereklerini yerine getirmelidir. Ancak bu çalışmalardan kayda değer sonuçlar alınması en az beş yılı gerektirir. Bu süre içinde devletin kooperatiflere kolaylıklar gösterecek, onları destekleyecek kısmen de olsa konut sorununa çözüm getirmesi gereklidir. Ayrıca kira yasası acilen çıkartılmalı, işçi, memur, tüm emekçilerin belini büken kiralara standart bir değer biçmelidir.

SORU — Sosyalist Hareketin birliği, emekçiler için ne yararlar sağlayacaktır? Bu konudaki görüşleriniz de açıklar mısınız?

CEVAP — Sosyalist hareketin birlik ve beraberlik içinde gelişmesi tüm emekçilerin yararına olacaktır. Emekçilerin güncel, talepleri daha somut ve güçlü biçimde dile getirilecektir. Bu nedenle tüm Türkiye'deki sosyalistlerin, ister memur tüm sosyalistlerin gurup çıkarlarını bırakıp birleşmeleri gerekir. Bu birliği sosyalist örgütlerin elbette öncelikle merkezleri sağlamalıdır. Halkın bu birliği benimseyip destekle mesi bundan sonra mümkün olacaktır.

Gıda-İş Sendikası Sakarya Şube Kongresi Yapıldı

DİSK'e bağlı Gıda-İş Sendikası'nın Sakarya Şube kongresi geçtiğimiz hafta yapıldı. Sendika üyesi gıda işçilerinin coşkuyla katıldığı toplantıda yapılan genel kurulda örgütlenme çalışmalarının hızlandırılması ve sarı sendikaların yörede mücadele için bu işkolunda daha etkin çalışması gerektiği vurgulandı.

Sakarya'daki Et. Balık Kurumu işçilerinin büyük bir bölümünün katıldığı genel kurulda Demokratik Birlik grubu da kazandı. Bu listeden Arif Baş şube başkanlığına, Mehmet Evci şube sekreterliğine, Hüseyin Çelik saymanlığa, Seyfi Şakar da şube teşkilatlanma sekreterliğine seçili.

Gerçeğe mektup

YAŞAMAK

Yaşamak insancasına
Özgür ve toplum için
İnanmak yaşadığına
İş-Eşitlik-Hürriyet için
Yaşamak kardeş gibi
Savaşmak barış için
Sınıfsız dünya kurmak
Sömürüye son vermek için
Hayır bencil hesaplara
Kurtuluş SOSYALİZM olduğu için
Sınıfsız ve sömürüsüz
İşçinin kurduğu düzen
Herşey insan için

Gerçek'e Mektup
Mustafa ÖZPOLAT

İMAR VE İSKAN BAKANLIĞINDA FAŞİSTLERİN DENETİMİ SÜRÜYOR

CHP hükümetinin iş başına gelişinden bu yana devlet kademelerindeki faşist kadrolara kar şı etkin bir mücadeleden kaçındığı, devlet kurumlarını faşistlerden temizlemek yerine onlara, ilerici işçi ve teknik elemanların yıldırılması amacına yönelik ifadelerin bulunması faşistleri cesaretlendirmiştir. Öte yandan atılması planlanan işçilerin yerine Bakanın hemşerisi olan gerici kadroların alınma çabaları da gözden kaçmamaktadır.

Bu çalışmaların başlıca planlayıcısı ise, bütün işçilerin istenmeyen a dam ilan ettikleri müsteşar Selâmi Üner'dir. Daha önce Karadeniz Bakır İşletmeleri, Ereğli Demir Çelik ve son olarak Atom Enerjisi Araştırma Komisyonu'nda görev alan bu kişinin, bulunduğu işyerlerinde faşistleri örgütleme görevini üstlendiği ve elhak bu işi pek iyi kıvırdığı, ilerici işçileri kıydırdığı, tek tek silahla tehdit ettiği de tüm bakanlık çalışanlarınca bilinmekte dir.

Bakanlıktaki yolsuz ve usulsüz uygulamalar hakkındaki söylentiler de ayyuka çıkmıştır. 1 nolu Afetler Fonun'daki yolsuzluklarla mücadele eden, yolsuzlukları açığa çıkartan demokrat yöneticiler görevlerinden alınır ve sürülürlerken, İrfan Güngördü ve Savni Sarıbay gibi Bakanlıkta MHP'nin örgütlenmesini programlayanlar terfi ettirilmektedir. Mustafa Yılmaz ve Alpaslan Oktay adlı faşist müdürlerin bakanlıkta görevli bir işçiye odalarına kilitleyerek kıyasıya dövdükleri de tüm görevlilerce bilinmektedir.

2 ve 3 nolu Mesken-Gecekondu Fonu Genel Müdürlüğünde ise MHP li ve MHP yanlısı AP'li rı zararsız hale getirme çabası içinde olduğu bilinliyor. Ancak, gerçekte yapılan faşistlere cesaret vermekten başka bir sonuç vermiyor. Çünkü faşistlerin bulundukları görevlerden atılmaksızın zararsız hale getirilemiyeceği ve nitekim getirilemediği ortadadır.

İmar ve İskân Bakanlığına MC döneminde yerleştirilmiş olan faşist kadroları bu görevlerden uzaklaştırılmış bir yana, bu Bakanlığın demokratikleşmesini engellemelerine adeta fırsat tanındığı gözleniyor. Bakanlıkta yalnızca Ankara çapında 2200 büro işçi, ağaç işkolunda 600 işçi ve çok sayıda memur -teknik eleman çalışıyor. MC zamanında işçilerin bir kesimi İmar—İş ve YSİ—İŞ gibi gerici faşist sendikalara zorla üye yaptırılmış, sonra da bu sendikaların imzaladığı toplu sözleşmelerle işçilerin kazanılmış hakları dahi gaspedilmiştir. Bu sendikaların arcılığıyle ilerici işçilerden pek çoğu kıyılmıştır. Şimdi bakanlık, Tez Büro — İş ve Ağaç — İş sendikası üyelerinin de ayni geri koşullara mahkum edilmesi yönünde çaba göstermektedir. 1978 Ekiminde başlayan toplu sözleşme görüşmelerinden henüz bir sonuç alınmamıştır. Greve giden işçilerin grevleri Bakanlar Kurulu kararıyla ertelenmiştir. Bakanlığı faşistleştirme politikası, CHP hükümetinin işbaşına geçtiğinden bu yana gerilemediği gibi, faşistlerin yeni adımlar attıkları da gözlenmektedir. Bir ay önce bakanlıkça yayınlanan bir genelgekadrolar işbaşındadır. Fonları dilediklerince kullanan bu faşist militanlar, gecekondu yapımı yerine, büro döşenmesi, otobüs, jeep satın alımı için para harcamakta, DMO yerine özel sektörle alış, veriş yapmaktadırlar. Sonra da tükenmiş olan fon için «işçi ücretlerinin yük sekliği» bahane edilerek, ilerici işçilerin tasfiyesine gerekçe hazırlanmaktadır. Bu arada gerçekte MHP'li olan Bekir Say gibileri ise demokrat görünümüne bürünerek, CHP'den destek aramaya ve faşist örgütleme çalışmalarını sürdürmeye çalışmaktadır.

A. Karaaslan, S. Üner gibi faşistlerin neler yaptıkları, bakanlığın taşradaki dairelerinde faşistleri kollayıp ilerici memurları kıydıkları, bakanlık işçi ve memurlarınca belgelerle ortaya konmuştur. Ne var ki CHP hükümeti, demokratikleştireceğini vaad ettiği devlet kurumlarının faşistlere peşkeş çekilmesine halen göz yum maktadır.

KAMU MÜHENDİS VE MİMARLARI GEÇİM SIKINTISI ÇEKİYOR

Kamu kesiminde çalışanların yıllardır talep ettikleri grevli-toplu sözleşmeli sendikal haklar, burjuva iktidarlar tarafından sürekli göz ardı edilmektedir. Hükümet olmazdan önce bu konuda pekçok vaadler getiren CHP, hiçbir girişimde bulunmadığı gibi, kamu çalışanlarının eko namik-demokratik taleplerine kulaklarını tıkamaya devam etmiştir.

Kamu kesiminde çalışan tüm emekçilerin yanısıra, mühendis ve mimarların durumu da içler acısıdır. Türkiye'de 90 bine varan mühendis ve mimarın %60'ı kamu işyerlerinde çalışmaktadır. Bunların büyük çoğunluğu geçim sıkıntısı içindedir. Kamu görevlisi genç bir mühendisin eline, yan ödemelerle birlikte geçen net para miktarı 5990 liradır. Günümüzde ev kiralarının 5-6 bin liradan başladığı düşünülürse, bu para an cak ev kirasına yetmektedir. Aydın bir insanın gereksindiği toplumsal ihtiyaçlar bir yana, küçük bir ailenin aylık besin giderleri de resmi rakamlara göre 6 bin lira dolayındadır. Bu durumda, genç mühendis ve mimarların son derece yoksullaştıkları açıktır.

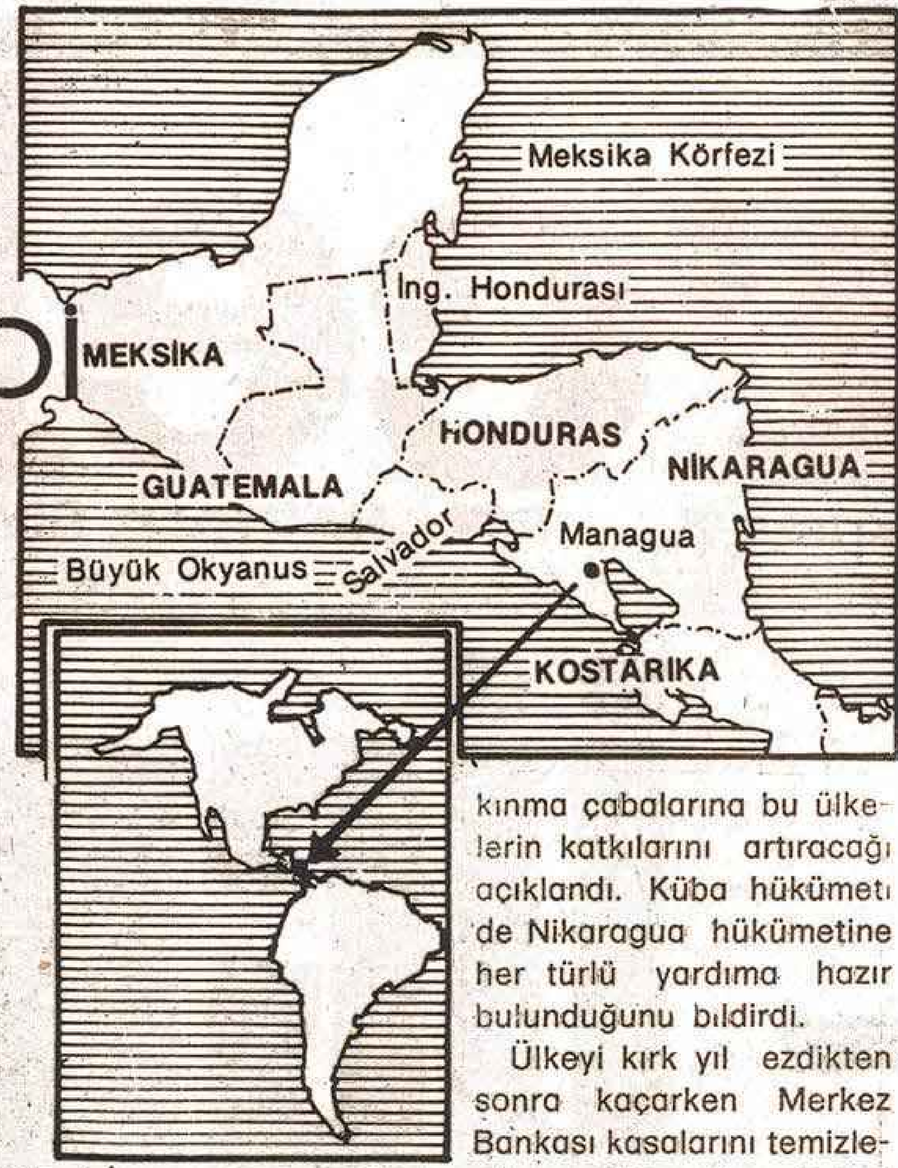
Öte yandan, İMF, Dünya Bankası, AET, OECD gibi emperyalist sistemin sömürücü örgütleri, Türkiye'ye kredi verdiklerinde yabancı uzmanların kullanılmasını şart koşmaktadır. Bunlara ise ayda 100-200 bin lira ödenmektedir. Kendi uzmanlarını 6 bin liraya çalıştıran burjuva iktidarların ücret politikasının sömürücü niteliği gözler önündedir. Ücretlerin yetersizliğini öne süren mimar ve mühendislere, Almanya, Libya ve Arabistan'ın yolu gösterilmektedir.

DPT'ye göre, 1974'te 12, 1975'te 14, 1976'da 17 olması gereken katsayılar, 1979'da halen 16'dır. Emekçilerin sömürüye ve faşizme karşı yürüttükleri mücadelede etkin biçimde yer alan mimar ve mühendislerin ekonomik koşulları, günün gereklerine göre düzenlenmelidir. Ancak mimar ve mühendisler, grevli toplu sözleşmeli sendikal haklar kazanılmadıkça, sorunların kapitalist düzen içinde nispi olarak bile çözülemiyeceğini bilmelidirler. Bu demokratik hakların kazanılması mücadelesi ise, işçi sınıfının ekonomik-demokratik ve sendikal mücadelesinden ayrı düşünülemez. Teknik elemanlar, hükümetlerin ayrım gözeten uygulamaları karşısında bölünmemeli, tekvücut olarak sömürüye karşı mücadeleyi sürdürmelidirler.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

NİKARAGUA'DA BANKALAR DEVLETLEŞTİRİLDİ

- **ULUSAL İMAR HÜKÜMETİ SOMOZA'NIN İADE EDİLMESİNİ ABD'DEN İSTEDİ**
- **SOMOZA AİLESİNİN SERVETİNE EL KONULDU**
- **SOMOZA KAÇARKEN MERKEZ BANKASI KASALARINI TEMİZLEMİŞ**

Kırk yıllık Somoza diktatörlüğünün yıkılmasından sonra Nikaragua halkı Sandinista Ulusal Kurtuluş cephesinin ve yeni kurulan Ulusal İmar Hükümetinin yönlendirilmesi altında yeni bir düzen kurmanın ilk adımlarını atmaya başladı. İlk olarak özel bankalar devletleştirildi. Çıkarılan bir kanunla ülkede çalışma hayatını köstekleyen özel sektör mensupları, memur ve yöneticilerinin «iki aydan üç yıla kadar kamu işlerinde çalışma cezasına çarptırılması kararlaştırıldı. Hükümet herkesin en yakın Sandinista kumandanlığına başvurarak görevlendirileceği grupta çalışmaya başlamasını istedi. Bir yandan emperyalizm ve yerli işbirlikçileri tarafından soyup soğana çevrilen ülke bir yandan da uzun bir iç savaşın acılarını ve yıkımlarını yaşayan Nikaragua'nın yeniden imarı için hükümet ülkenin tüm güçlerini harekete geçiriyor. Ulusal İmar hükümetinin Cezayir gibi bağlantısız ve anti-emperyalist ülkelerle ilişkilerini güçlendirerek kalkınma çabalarına bu ülkelerin katkılarını artıracağı açıklandı. Küba hükümeti de Nikaragua hükümetine her türlü yardıma hazır bulunduğunu bıldirdi.

Ülkeyi kırk yıl ezdikten sonra kaçarken Merkez Bankası kasalarını temizleyiveren Somoza'nın iadesi için ABD'ye resmen başvuran Ulusal İmar Hükümeti aldığı bir kararla Somoza ailesinin tüm mallarına el koydu.

LÜBNAN'DA SİYONİSTLER BİR KÖYÜ İŞGAL ETTİ

İsrail'li saldırganlar bir Güney Lübnan köyünü işgal ettiler. Sınırdan 15 kilometre içerideki Selim köyüne yaptıkları baskınla Siyonizmin küstahlığı iyice arttı. Saldırganlar köyde bulunan ve Filistin gerillalarının kullandığını tahmin ettikleri evleri havaya uçurdular.

Ayrıca İsrail hava kuvvetleri Güney Lübnan'ın kıyı köylerine yaptıkları hava saldırıları sonucunda yirmi kişinin ölmesine neden oldular. Suriye uçaklarının müdahalesi sonucunda İsrail saldırısı yarıda kesildi.

Öte yandan İsrail'in işgali altında tuttuğu Arap topraklarında yerleşim merkezleri kurması Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi tarafından şiddetle eleştirildi.

EĞİTİM KÖŞESİ

Neden Tek Tip Tüzük ?

DİSK'in hazırladığı tek tip tüzük çalışmaları sona ererek bunun uygulanmasına başlanmıştır. Şimdi DİSK'e bağlı sendikalar genel kurullarını toplayarak tek tip tüzüğü hayata geçiriyorlar.

DİSK'in 6. Genel Kurulunda alınan kararlar ışığında «Sendikalarda içe dönük demokrasinin uygulanması ve tüzüklerinin demokratikleştirilmesi» ile «Tabanın söz ve karar sahibi olması Genel ilkeleri» başlıklı kararla, DİSK yönetim ve yürütme kurullarına «kongreden sonra hemen çalışmaya başlaması ile sendikalarımızın tüzüklerini gözden geçirerek örgüt içi demokrasi uygulamasının asgari ölçülerini saptayan örnek demokratik bir tüzüğün hazırlanması» görevi verilmişti.

Şimdiye değin DİSK içinde her sendikanın kendine özgü tüzükleri vardı. Bu tüzüklerin pek çoğu «sınıf ve kitle sendikacılığına» ters düşen maddelerle doluydu. Bu nedenle, sendikalarda yönetime gelen bazı gruplar bu tüzük maddelerinden yararlanarak, sendikal demokrasi dışına çıkan uygulamalarda bulunuyorlardı. Ayrıca, bazı sendikaların tüzükleri DİSK işleyiş ilkelerine ters düşüyor böylece, DİSK ile sendikalar arasında biçimsel de olsa bazı aksaklıklar başgösteriyordu.

Türkiye Sendikal hareketinde en önemli konulardan biri «demokratik kitle ve sınıf sendikacılığı» yaşanan bir gerçek haline getirmektir. Ne var ki çeşitli grupçu eğilimler işçi sınıfının demokratik — ekonomik örgütlenmesindeki bu can alıcı ilkenin hayata geçirilmesinde önemli bir handikap teşkil etmişlerdir. Bu ilkenin çiğnenmesinde ise tüzükleri önemli rolü olmuştur.

Örgütlenmelerde demokratik merkeziyetçiliğin işletilmesi için örgütler arasında belli bir uyumun omlası zorunludur. Bu nedenle dünyanın bir çok yerinde sendikal örgütlenmelerde, sendikalar üst örgütlerinin karara bağladıkları tüzüğü uygulamak zorunluluğu altına sokulmuştur.

Tek tip demokratik tüzük DİSK üyelerinin elinde daha gelişerek Türkiye işçi sınıfının «Sınıf ve kitle sendikacılığı» egemen kılma ve «ileri sendikal hareketin birliğinin sağlanması» mücadelesinde en önemli araçlardan biri olacaktır.

Yeni tip demokratik tüzük ile sendika bürokratlarının egemenliği kırılarak, «tabanın söz ve karar sahibi olması» ilkesi işçilerle kazanacak, böylece, sendika üyesi olan her işçi seçme ve her kademede seçilme hakkına sahip olacaktır.

Yani tip demokratik tüzük, gecikmiş bir uygulama olmasına rağmen ileri sendikal harekette önemli bir boşluğu dolduracaktır.

ÇİN SALDIRGAN EMELLERİNDEN VAZGEÇMİYOR

Çin yöneticilerinden biri, Şubat ve Mart aylarındaki Çin-Vietnam savaşında Çin'in Vietnam'a verdiği «ders»in «yetrli» olmadığının ortaya çıktığını, bu nedenle Çin'in Vietnam'a tekrar savaş ilan edebileceğini söylemiştir.

Çin, bilindiği gibi Uzak Asya'da yıllardan beri özlemini çektiği yayılmacılığın bir denemesi olarak Vietnam'a ağır silahlarla saldırmıştı. Ne var ki Vietnam milis kuvvetleri Çin'in bu saldırısını daha ilk anlardan itibaren durdururken, Çin kuvvetlerine ağır kayıplar verdirmişlerdi. Aynı zamanda Çin'in bu işgalci hareketi, Dünya Sosyalist Sistemi ve barışsever dünya halkları tarafından lanetlenmişti. Bunun üzerine Çin ummadığı şekilde bozguna uğrayarak geri çekilmişti.

Artık giderek dünya emperyalist sisteminin yanında saf tutan Çin, komşularına saldırmak için çeşitli sudan bahaneler öne sürmektedir. Çin'in yine Vietnam'a saldırmaktan sözetmesi Çin'in yayılmacı saldırgan emellerini bir kez daha ortaya koymaktadır.

Öte yandan, Çin başbakan yardımcısı emperyalistlerin «Vietnamlı göçmenler» yaygarasına katılarak, Vietnam devriminden kaçan ve çoğu Çin asıllı olan Vietnamlı göçmenlere Vietnam'ın Hitler'in Yahudilere yaptığı vahşetin aynısını yaptığını söylemiştir. Çin emperyalist dostları gibi birden «insancıl» pozlara bürünmüştür! Oysa Çin yöneticileri, binlerce insanı katleden Şili diktatörü Pinoşe'yi Angola'da ise yurtseverlere saldıran ve en olmadık vahşeti yapan CİA güdümlü FNLA, UNİTA gibi örgütleri desteklemişlerdi.

Sina da «Barış Şenliği»

- **ENVER SEDAT'IN KUDÜS'Ü ZİYARETİNİN 2. Cİ YILDÖNÜMÜ MÜNASEBETİYLE DÜZENLENEN ŞENLİĞE ÜNLÜ ARTİSTLER KATILACAKMIŞ**

Arap halklarına ihanet ederek saldırgan ve istilacı İsrail yönetimiyle barış yapan Enver Sedat, Arap halklarıyla ve acılı Filistin halkıyla alay etmeye devam ediyor. İsrail uçakları'nın Lübnan köylerini bombaladığı, İsrail kara kuvvetlerinin köylerini işgal ettiği günlerde Sina Dağında «Barış» şenlikleri düzenleyen Sedat bu şenliğe Bob Hope gibi bazı ünlü artistleri de davet etmiş. «Şenlikleri» televizyon uyduları tüm dünyaya naklededecekmiş. Sedat'ın küstahlığı ve pervasızlığı Arap halklarının ve Filistin halkının kendisine karşı duyduğu kini daha bir keskinleştirmektedir. Sedat'ın Şah'ın da beter olacağını söylemek hiç de kehanet değil.

Soda İşçileri İle Bir Görüşme

Mersin Soda İşçileri onsekiz ay süren şanlı bir grevi Mersin'den Ankara'ya yaptıkları yürüyüşle tüm halkımıza maletmişlerdi. Yürüyüş kolunun Sıkıyönetim Komutanlığınca Ankara'ya girmesinin yasaklanması üzerine muhabirlerimiz Gölbaşı'na beş kilometre kala bir benzin istasyonunda kamp kuran işçileri ziyaret etmiş ve işçilerle görüşmüşlerdi. Mersin Soda işçileri şu anda işbaşı yapmış bulunuyorlar. Eylemleriyle ilgili haberlerini daha önce de yayınlamış olduğumuz Mersin Soda işçileriyle yapılan görüşmelerin bir bölümünü daha okuyucularımıza sunuyoruz.

— Önce adınızı öğrenelim?

— T. Topal.

— Onsekiz aylık bir grev içerisindesiniz, bu süre içerisinde saflarınızdan kopanlar oldu mu?

T. TOPAL — İşverenin yanında yer almak isteyen teknisyen ve mühendislerin dışında hiç bir işçi arkadaşımız işverenin yanında kalmadı. Teknisyen ve mühendislerin de ezici bir çoğunluğu bizimle birliktedir.

— Sendika üyesi arkadaşlardan grev başladıktan sonra kopanlar oldu mu?

T. TOPAL — Şimdiye kadar olmamıştır. Yalnız son bir ay içinde sekiz-on kişi işe döndü. İşe dönen arkadaşlardan dört tanesi daha sonra dışarı çıktı.

— Şu anda kaç kişi grevdesiniz?

T. TOPAL — 85/

— Sizin yerinize işe alınan 250 işiden bahsediliyor. Bunların durumları hakkında bılgi verebilir misiniz?

T. TOPAL — Tabiî. Bunların hepsi faşist, ya Mersin Çukobirlikten, ya da Adana Osmaniyeden getirilip dolduruldular. Sonra bunların içinden iki tanesi kaatil olduklarından yakalandı. Yakalananlardan birisi Osmaniye ÜGD başka-

nıydı.

— Şu anda fabrikada üretimin durumu ne?

T. TOPAL — Üretim yapılmıyor. Şöyle diyelim. Üretim yapılmıyor ama Bulgaristan'dan fabrikaya soda getirtiliyor. Sonra bunlar fabrikada fabrika ambalajı ile ambalajlanıp piyasaya sürülerek üretim yapılıyor diye kamu oyu yanıltılmak isteniyor.

— Bu işlemin yapılış sebebi?

T. TOPAL — Türkiye'de soda daha pahalıya mal oluyor. Dışarıdan gelen daha ucuz olduğu halde Türkiye'de yeterli üretim olmadığı için karaborsa satılıyor. Yerli üretim soda yedi - sekiz TL.'ye mal olduğu halde ithal soda dört TL.'ye mal oluyor ve piyasada seksen - doksan TL. gibi fahiş bir fiyatla satılıyor. Hatta bunun üçyüz TL. ye çıktığı da oluyor.

Şu arada Türkiye'de soda sanayiinin durumu hakkında biraz daha detaylı bilgi edinebilmek için grevci işçilerle birlikte yürüyen, onlarla birlikte aynı mücadeleyi veren Ali Kaplan'ın sorularımıza verdiği yanıtlar da şöyleydi:

— Türkiye'de soda sanayiinin durumu hakkında neler düşünüyorsunuz?

A. KAPLAN — Ülkemizin soda ihtiyacını karşılayan soda sanayii görünüşte halka açık bir ortaklık özünde ise Türkiye İş Bankasına bağlı şirketlerle (hisse payı yüzde 80 e yakın) Sümerbank'ın (yüzde 18 e yakın) ve halkın (!) katılımı ile (yüzde 2,5) oluşturulmuş bir ortaklıktır.

— Kısaca soda sanayii ve ortaklığı hakkında bilgilendik. Bu mücadelenizde diğer demokratik kuruluşların tavrı nasıl?

A. KAPLAN — Grev olduğunda Mersin'de bulunan hemen tüm Demokratik kuruluşlar grevi ziyarete, ellerinden geldiğince de maddi destekte bulunmaya çalıştılar.

Birçok ilerici yayın organı yanında TMMKB'da bülten ve yayın organların da bu konuyu aydınlatmaya çalıştı. Kimya Mühendisleri Odası da soda sorunu ve grevi konusunda bir broşür çıkarttı. Ayrıca 31 Mart'ta 40 bin kişinin katıldığı bir soda yürüyüşü yapıldı, bu yürüyüşte tüm demokratik kuruluşlar hazır bulundular. Ve yine bu son yürüyüş bir dayanışma kampanyası şeklini aldı.

— Bunu başarılı olarak değerlendirebiliyor muyuz, değilse nedenleri nedir?

A. KAPLAN — Yürüyüşümüzün amacı geniş bir kamu oyu oluşturmaktı, bu konuyu gerektiği gibi değerlendirdik, yine bu konuda basının grevimizle ilgilenmek zorunda kalmasını da tüm demokrasi güçlerinin başarısı olarak belirtmek gerekir.

— Bu konuda belirli siyasi eğilimlerden, görüşlerden yana partilerden olumsuz tavır alan çekimser ya da kayıtsız kalan oldu mu?

A. KAPLAN — Bu konu Türkiye'nin Sosyo - Ekonomik yapısı ile ilgili bir özellik, biz greve çıktıktan sonra iktidarda bulunan hükümet soda ithaline izin vermekle işveren tarafından kesin tavrını almaya başladı, daha sonra beş aylık bir grevi sağlık nedeniyle ertelemesi de bunun başka bir örneği, yani ben bunu üretim nedeniyle erteledim diyorsa da erteleme sonunda 850 işçinin iş akdi feshedilmiştir. Hem de bu fesih Nevşehir'den getirilen askeri komando birliği vasıtasıyla gerçekleştirilmiştir. Erteleme süresinden sonra bir grev sözcüsü yasal bir sendikanın yasal grevinde mahkeme kararıyla kapıya dikilmiştir.

— Sosyalist ya da solcu yum diyen eğilimlerden olumlu ya da olumsuz tavırlar nelerdir? Ben bir de bunları soracaktım.

A. KAPLAN — Doğrusu umduğumuz ilgiyi göremedik, ancak demokratik hak ve özgürlüklerin çiğnenmesi karşısında bazı siyasal eğilimlerin tavrı yasak savma kabilinden olmuştur.

— Türkiye'de sosyalist hareketin bölünmüşlüğü bir gerçek.

A. KAPLAN — Evet.

— Bu bölünmüşlüğün olumsuzluğu sizin grevinizde neler olarak gündeme gelmiştir.

A. KAPLAN — Buna şöyle diyebiliriz, solda belirli ittifaklar olmadığı için tepkiler küçük grupsal tepkiler olarak çıkmıştır. Yani sesi dağınık çıkmıştır.

— Demokrasi güçlerin birlikteliğini sağlamak var, bir de sosyalist hareketin birlikteliğini sağlamak var, bu konudaki görüşlerinizi öğrenebilir miyiz.

A. KAPLAN — Bunu özellikle Gençlik Örgütlerinin meseleye gerçekçi bakması işçi gözüyle görmesi gerekir.

— Bunun fonksiyonu ne olacaktır?

A. KAPLAN — Bunun fonksiyonu yanlış hareketlerden kaçmak, adımlarını dikkatli atmak, bunun Sosyalist harekete faydasını sağlamak, hareketin dışında kalıp çıban başı olmasını engellemek için gerekir. Bunu şöyle de somutlayabiliriz, fabrikamıza getirilen askeri birliğin yapısını bilmemek, işçilerin gıda, giyecek sorunlarını görmemek, işçilerin genel bilinç düzeyini düşünerek davranmak gerekir. Yani kapıda bir bölüm askeri komando birliği var, şimdi az görülmüş bir uygulama da var, bu uygulama yasal bir uygulama değil, yani 250 faşist işe alınmış, grev varken hammadde getirilip üretimin sürdürülmeye çalışılması yasal bir hare-

ket değil, bunu önlemek için maceracı yolları denemek sonuçlarının olumsuzluğunu akla getirememek demektir.

— Şimdi sosyalist birliğin sağlanması bu maceracı eğilimi kırar diye mi değerlendiriyorsunuz?

A. KAPLAN — Tabiî kırar.

— O zaman şöyle diyelim. Gençlik örgütlerinden yola çıkarak Sosyalist birliğin kurulmasını sağlanmaya çalışılması yerine (ki böyle bir şey mümkün değildir.) Sosyalist birliğin sağlanmasının gençliğin maceracı eylemlerini kıracağını düşünmek daha doğal değil midir? Evet siz!

— Hüseyin Şimşek

— Evet.

H. ŞİMŞEK — Bir de şöyle. Demokratik kitle örgütlerinin mücadelesi tüm demokratik güçlerin o demokratik örgütle dayanışma içerisinde olmalı, eylemi sürdüren örgütün disiplinini zedeleyici eğilimlere girmemeleri gerekir. Birleşmenin getireceği yararlar gerçekten büyüktür böylece daha geniş kitlelerin kucaklanması hareketin güçlenmesini getirecektir. Parlamenter plana da yansıyarak parlamentoda sosyalistlerin sesi olacak birliğin dışında kalanlara güven verecek tüm hareket-

tin birliğinin toparlanmasında önemli bir görevi yerine getirecek. Solun parça parça olması kitlelere güven vermiyor. Alternatif her zaman Sosyal demokrasi olmuştur. Bunun sonucunda sosyal demokrasi her zaman sağa kaymıştır.

— Açık olan bir şey var Sosyal Demokrasinin iflası, bu konudaki gözlemleriniz, düşünceleriniz nelerdir?

H. ŞİMŞEK — Biz yolda gelirken Tavşancalı kasabasının bütün halkı büyük bir devrimci coşkuyla karşıladılar. İçlerinden bazıları solda güçlü bir parti yok onun için bu dönemde CHP'ye oy vereceğiz diyerek Sosyalist Harekete nasıl baktıklarını belirtiyorlardı.

— Peki benim soracaklarım kısaca bunlar, sizin bizim aracılığımızla ulaşabildiğimiz yerlere söylemek istediğiniz, ulaştırmak istediğiniz bir şey var mı?

H. ŞİMŞEK — Bizim en büyük dileğimiz, Demokratik ve bunun belirleyicisi Sosyalist Birliğin en kısa zamanda sağlanması ve emeğini satan kişiler arasında kafa emeği, kol emeği, ayrımının ortadan kaldırılması, tüm çalışanlara toplu sözleşmeli sendikal hakların alınmasıdır. Biz bu mücadelede sonuna kadar kararlıyız.

— Teşekkür ederim.

Yol-İş Sivas Kongresini İlerici İşçiler Kazandı

- KONGREDE ANTİ - KOMÜNİST GERİCİLİK YENİLGİYE UĞRATILDI
- DEMOKRAT YÖNETİCİLERİ SENDİKAL MÜCADELEDE ZORLU GÖREVLER BEKLİYOR

Uzun bir süreden beri yönetiminde gericilerin bulunduğu Yol-İş Sivas Şube Kongresi 12-13 Temmuz günlerinde yapıldı. İşçiler, sermaye yanlısı sarı sendikacılığı ve anti-komünizmi gerileterek, sınıf sendikacılığı yolunda ileri bir adım attılar.

Yol-İş Sendikasının Sivas Şubesi 10. Olağan Kongresi, işçilerin ilerici bilincinin somut göstergesi oldu. Eski Şube Başkanı Kemal Çelik'in açış konuşmasıyla başlayan kongrede, sarı sendikacılığın anti - komünizm silâhını yine en azgın demagojiyle kullandığı görüldü. Ancak işçiler, artık aldatılamıyacaklarını, sınıf mücadelesinde yeni aşamalar kaydettiklerini gösterdiler. Sermaye yanlısı Kemal Çelik, «komünizme ve faşizme karşıyım» diyerek özetlediği gericiliğinin karşılığını işçilerden sert bir şamar yiyerek aldı. Divan neyetini 128 oyla ilerici - demokrat adaylar kazandılar.

Divan Başkanlığı görevini Muzaffer Sarancı'nın yaptığı kongrede, eski yöneticiler, her türlü yalana başvurarak tüm kozlarını kullandılar. Utanmadan işçi ile işveren arasında dengeli bir politika güdülmesini savunanlar, «Türk işçisinin patronların çıkarlarını da göz ardı etmemelerini» arsızca öne sürerek, kimlerden yana olduklarını açıkça ortaya koydular. Hem işçilerden, hem işverenden söz ettikleri halde, «Türkiye'de sınıf diye birşeyin olmadığını» iddia edecek kadar patron uşağı olduklarını bir kez daha gösterdiler.

Delegelerden Rıza Yücetaş, Türkiye'nin emperyalizme bağımlı geri ve çarpık kapitalist gelişme içinde olduğunu belirtti. Sarı sendikaların yıllardır işçi sınıfı mücadelesi önünde engel oluşturduklarını, bunun Yol-İş Sendikasında da sürdürüldüğünü belirtti. İşçinin emeği yerine işveren çıkarlarını savunan, patron uşaklığı yapan sendikacıların varlığına son verilmesi gereğini söyledi. Türkiye işçi sınıfının uzun bir mücadele geçmişi olduğunu ve şanlı 15-16 haziran direnişlerinden bugünlere geldiğini vurguladı. İşçilerin ekonomik - demokratik taleplerinin ayni olduğunu, tüm işçilerin tek sendika çatısı altında birleşmeleri gereğini açıkladı.

Kongrede son konuşmayı yapan Muzbaffer Sarancı, dünyanın pek çok yerinde faşist diktatörlüğün bulunduğunu, ancak Türkiye'de demokrasinin yıkılamıyacağını, karanlık güçlerin tezgâhladığı oyunların başarıya ulaşamıyacağını belirtti. Bütün dünyada faşizmin kalelerini birer birer kaybettiğini, Türkiye'de de faşist mihraklara karşı yılmaz bir mücadelenin yürütüldüğünü dile getirdi.

Kongre sonunda işçiler, artık sarı sendika egemenliğine son vermek amacında olduklarını da gösterdiler. Gericilerin 93 oy aldıkları seçimlerde, ilericiler 128 oy alarak yönetime geldiler. Demokrat yöneticileri, şimdi zorlu görevler bekliyor. Sarı sendikacılığın yıllardır demagojiyle yürüttükleri propagandanın tüm izlerini silmek, sendika içinde işçilerin demokratik gelişmelerini hızlandırmak, ekonomik ve demokratik talepler doğrultusunda kararlı bir mücadele yürüterek ilerici sendikal örgütlenmeyi sonuçlandırmak. Sosyalistlerle dayanışma içinde bu görevlerin mutlaka başarıya ulaştırılacağı bilindiği takdirde sarı sendikacılığa kesin darbe indirilecek, işçi sınıfını mücadelesi güç kazanacaktır.

Gerçek

İşçiler Açlığa Mahkum Ediliyor!

- ALPLER ZİRAAT ALETLERİ FABRİKASINDA ÇALIŞAN 65 İŞÇİ HAM MADDE YOK GEREKÇESİYLE İŞİNDEN ÇIKARILDI

17.7.1979 günü Alper Ziraat aletleri fabrikası olan iş yerimize normal çalışmak üzere geldiğimizde gördüğümüz 65 işçi işverenin «işyerimizi kapatıyoruz, çünkü Sanayi ve Teknoloji Bakanlığına fabrikanın çalışabilmesi için lüzumlu ham madde demiri tahsisi için yapmış olduğumuz müracaata bu hükümetin bakanlığı müspet cevap vermedi ve bize çalışabilmemiz için ham madde tahsis etmedi. Lüzumlu demirin serbest piyasadan alınması mümkün olmadığı gibi normal fiyatlarla ve faturalı alımı da mümkün olmamaktadır. Bu sebeple fabrikayı kapatmak zorunda kaldık.» demek suretiyle 65 işçinin bir anda ortada kalmalarına sebep olmuş ve bu 65 işçi ve dolayısıyla onların bakmakla mükellef oldukları yaklaşık aynı şekilde 650 işçi arkadaşlarımız, işsizlik perişanlığına, sefalete itilmiş ve terk edilmiş bulunmaktadır.

İşveren 14.8.1979 tarihinde başlayacak yeni toplu sözleşme dönemini dikkate alarak böyle bir bahaneyi bizlerin bilmeyeceğini düşünmek suretiyle ortaya atıyor. Ve bunu fiili bir lokavt uygulaması şeklinde dönüştürmeyi düşünmüyorsa ve gerçekten hükümetimizin 650 kişinin geçimini ve rızkını temin ettiği bu fabrikaya ham madde vermiyorsa, üzüntümüz çok büyük ve derindir, çünkü devletin ve onun icra organı olan hükümetin başta gelen görevlerinden biri de vatandaşına iş bulmak ve onları sefil, perişan, işsizlik ordusundan kurtarmaktır.

Sosyal devlet anlayışı bununla da yetinmeyecek, bunun yanında sosyal güvenlik kavramını beraberinde getirmiş ve devlete bu görevi yüklemiştir. Hükümet ve konumuzla ilgili bakanımıza bu anlayışın dışında olduğunu düşünmek ve hele 650 kişinin sosyal güvenliği bir tarafa rızıklarıyla oynamak onları perişanlığa ve sefalete itmek gibi bir durumu kendisinin yaratmış olmasını akla getirmek çok feci olmaktadır.

Gerekirse, «Ankara'ya kadar yürüyüşe gideceğiz» dediler.

Sorunlarına ivedi çözüm bekleyen işçiler sorunlarının halledilmesi halinde Ankara'ya kadar çoluk çocuk, kalfasiyle, ustasıyle yürüyüş yapmak kararında olduklarını da belirttiler.

ANKARA BELEDİYESİ GERİCİ GÜÇLERDEN MEDET UMUYOR

GERÇEK (Ankara Muhabiri)

Yaklaşık iki aya varan zamandan beri Ankara Belediyesi Temizlik İşleri Md. işçileri aylıklarını alamadılar. Sebep, Belediyenin «parası yok». Pekiyi Belediye Başkanı ve Encümen azaları aylıklarını alıyorlar mı? Evet, hem de en dolgun bir ücretle. Neden belediye temizlik işçilerine ücretleri verilmiyor? Yoksa Belediye emekçilerin alt yapı hizmetlerine fazla para mı harcıyor? O da yok. Ama Belediyenin paraları hovardaca harcanıyor. Bunların hesabı, ancak, işçi ve emekçilerin temsilcilerinin ağırlıklı olarak belediye yönetimine gelmesiyle sorulabilir. Bu, hep bilincimizde duruyor.

Ankara Belediyesi, bu dönem sağ sosyal demokrasinin elinde. Şimdiye kadar işyerlerine binlerce işçi ve memur alındı. Bunlar, AP'li MSP'li ve anti-komünist insanlardan oluşuyor.

Son olarak Temizlik İşlerine alınanların büyük çoğunluğunun da ÜGD'li oldukları biliniyor. Sağ sosyal demokratların emekçi oylarıyla MHP gibi faşist partilere geçmesi bizim için sürpriz olmayacak. Nasıl onlarla içiçe çalışabiliyorlarsa, Ankara Belediyesinde de aynı durum yaşanıyor.

Temizlik İşçileri bilindiği gibi maaşlarını alamadıkları için direnişe geçmişlerdi. Yapılan direniş sonunda çeşitli toplantılar düzenlendi. Toplantılarda Maoculuğa karşı da tavır alındı. Ancak başka bir gün yapılan bir toplantıda Maocu bozguncular işçilere saldırdı, Genel—İş temsilcilik binası hasar gördü. İşveren ve bazı Genel—İş şube yöneticileri, işçilerin bilinçli tavrı ve uyanış karşısında, Maocu bozkurtları ve ÜGD'lileri örgütleyerek işçilere saldırtıyorlar. Ankara Belediyesinin çoğunlukla bulunan Çukur Ali tayfası Belediyeyi «arpalık» sanmasın. Temizlik işçileri nasıl Ankara'yı gül gibi temizliyorlar, mikropları çöplüğe atıyorlarsa, CHP'li gerici yöneticileri de bir gün süpürüp şürekasıyla birlikte ÇÖPLÜK mezarlığına öylece götüreceklerdir.

GERÇEĞİN DİLİ

24 Temmuz Uzlaşmacılığın Bayramıdır

24 Temmuz'u İşçi Bayramı ilân eden TÜRK—İŞ, Başbakan Ecevit'in de katıldığı bir kutlama töreni düzenledi. Ecevit, bu toplantıdaki konuşmasıyla, işçi hakları karşısında sermaye yanlısı ve uzlaşmacı kimliğini bir daha gösterdi.

İşçi sınıfının uluslararası mücadele ve dayanışma gününün, işçi bayramının 1 Mayıs olduğunu unutturmak için patronlarla yıllarca ayni ağzı kullanan TÜRK—İŞ, 24 Temmuzun işçi bayramı olduğunu, çünkü işçi haklarının bu günde kazanıldığını savunmaktadır. Gerçekte, DİSK Genel Başkan Vekili Rıza Güven'in de belirttiği gibi, 24 Temmuz uzlaşmacılığın bayram günüdür. İşverenlere lokavt hakkının, yani canları isteyince işçileri sokağa atma hakkının tanındığı gündür. 24 Temmuz, patronlara para cezasının, işçilere ise hapis cezasının getirildiği gündür. Sınıf uzlaşmacılarının adaleti ve işçi haklarından anladığı işte budur.

Ecevit, 1963 24 Temmuz'unda, grev hakkını işçilere bağışlamadı. İşçilerin yıllar süren mücadelesi karşısında, grev hakkını tanımak ve yasalaştırmak zorunda kaldı. Bu gerçeğin artık kesinlikle kavranması gerekir. Patronlara lokavt hakkını, işçilere ise hapis cezasını reva görenin ayni Ecevit olduğu da unutulmamalıdır.

Ecevit, bu uzlaşmacılığını, şimdi de TÜRK—İŞ'le kolkola sürdürmektedir. Sermayenin işçiden özveri bekleme hakkından söz eden Ecevit'in, kimden yana olduğu kendi sözleriyle tescil oluyor. Yani Ecevit, işçileri sömürmenin bir hak olduğunu belirtiyor. Sonra da para babalarına, «ama bu işi daha usturuplu yapın» diyerek akıl veriyor.

24 Temmuz'un mimarıyla sınıf uzlaşmacılarının niçin kolkola oldukları, bizzat kendi sözlerinden anlaşılmıyor mu?

SİVAS BELEDİYESİNDE TOPLU SÖZLEŞME İMZALANDI

Sivas Belediyesiyle Genel — İş Sendikası arasında sürdürülmekte olan toplu sözleşme görüşmeleri sonuçlanmış bulunmaktadır. İmzalanan toplu sözleşme uyarınca 1376 işçi yeni ekonomik ve sosyal haklar elde etmişlerdir.

Belediye Başkanı Sivas Çanka, yeni toplu sözleşmenin belediyeye yılda ortalama 100 milyon lira civarında yük getireceğini belirtmiştir. Ancak ücretlerdeki artışın işveren tarafından yük addedilmesi son derece yanlıştır. Değeri üretenlerin insanca yaşama amacıyla yeni haklar kazanmasından daha doğal birşey yoktur. Bundan yakınmak yerine belediye gelirlerini artırma yönünde girişimlerde bulunmak gerektiği bilinmelidir.

Sözleşme sonunda askere giden işçilere 3500, evlenme için 2000, doğumda, iş kazasında ölenlerin ailelerine her yıl 3000, rayiç üzerinden de gıda yardımı yapılması kesinleştirilmiştir. Öte yandan her işçiye aile, yemek, yakacak yardımı yapılacaktır. Kıdem zammı 300, gece zammı 400 kuruş olarak belirlenen toplu sözleşme sonucunda birinci yıl için 125 ikinci yıl için 135 lira ücret zammı alınacaktır. İşçiler bunun dışında bazı ekonomik ve sosyal haklar da kazanarak, yaşama seviyelerini nisbeten düzeltmişlerdir.

Çukobirlik Sözleşmesi Etrafında Koparılan Fırtına

Hayat pahalılığı, fiyat artışları işçilere, emekçilere hayatı her gün daha zor hale getirirken, hükümetin «özveri», «kemerleri sıkma» politikası, boyutları her geçen gün daha genişletilerek sürdürülüyor. Tekelci sermayeyi darboğazdan kurtarmak için istenen «özveri»; İMF'ye emekçileri daha çok sıkıntıya sokulacağını, ücretlerin düşük tutulacağını gösterir «niyet» mektubu derken, işçilerin artan hayat pahalılığı karşısında kıyametler koparılıyor. Bir süre önce «işçiler %100 zam istiyorlar, toplu sözleşme düzeni çığrından çıkarıldı» diyen Başbakan Ecevit, hayat pahalılığının her yıl %50'yi geçen artışı karşısında iki yıllık toplu sözleşme dönemi için istenilen bu %100'lük zammın, işçilere ancak eski hayat seviyesini sürdürmeye yeteceğini görmezlikten geliyordu. Bugün aynı demeçler yine veriliyor.

Birçok işkolunda toplu sözleşme dönemine girildiği şu günlerde, burjuva basında «işçiler ekonomiyi batırıyor» feryatları yükselirken, tehditle karışık özveri çağrıları ve işçi sınıfı düşmanlığı yoğunlaşıyor. Bunun en yakın bir örneği tekstil işkolunda imzalanan Çukobirlik sözleşmesiyle yaşandı. DİSK'e bağlı TEKSTİL Sendikası Çukobirlik'te ileri olarak nitelendirilebilecek bir sözleşme imzaladı. Bu sözleşmeyle işçilerin yaşama ve çalışma koşullarını biraz olsun iyileştirme koşulları sağlanmış oldu. Burjuva basını gerçekleri çarpıtarak «bu kadarı da fazla», «ekonomi batıyor» türünden kışkırtıcı haberlerle sözleşmeyi baltalamak için yaygara yaparken, hükümet yetkilileri, tam da İMF'ye ücretlerin düşük tutulacağını gösteren niyet mektubu gönderilmişken bu «yüksek» ücret talebini «özveri»ye uygun bulmadıklarını pek sert biçimde dile getirdiler. Sendikaya baskılar yönelirken, sözleşmeyi imzalayan idari yöneticiler görevden alındı.

Çukobirlik sözleşmesi ileri bir sözleşme olmakla birlikte, gerçekte bugünkü hayat şartlarında insanca yaşamaya yetecek bir ücret getirmiştir, abartılacak bir yanı da yoktur. Sosyal yardımlar dışında işçilerin net aylıkları en az 11 bin en çok 17 bin lira dolayında olacaktır. Asgari ücretin belirlenmesi sırasındaki tartışmalar hatırlanacak olursa, sendikalar, demokratik kitle örgütleri, asgari ücretin 10-15 bin lira dolayında belirlenmesini talep etmişler, bununla ancak geçinilebileceğini belirtmişlerdir. Şu halde, Çukobirlik sözleşmesindeki taban 11 bin liralık aylık, aslında ülkemizde bugünkü geçim koşullarında kabul edilmesi gereken asgari ücrettir. Sosyal yardımlarla birlikte Çukobirlik işçileri en az 16 bin, en çok 25 bin lira dolayında net aylık alacaklardır. Bu miktar yüksek gibi görünmekteyse de, hayat pahalılığı karşısında insanca yaşamaya ancak yeterli olduğu açıktır. Ücretlerin «yüksek» gösterilmesinin nedeni, diğer işçiler ve emekçilerin boğaz tokluğuna bile yetmeyecek düzeyde bir ücret karşılığında çalıştırılmakta oluşlarıdır. Gerçekten bugün 5400 lira brüt asgari ücret tam anlamıyla bir sefalet ücretidir.

Tekelci sermayeyi ayaklandıran, önümüzdeki günlerde toplu sözleşme görüşmelerinde işçilerin Çukobirlik sözleşmesi benzeri sözleşme talepleriyle masaya oturma durumudur. Burjuva basını gıda, maden tekstil ve cam işkollarında yaklaşmakta olan grup sözleşmelerinin öncesinde işçilere kabul ettirilmeye çalışılacak düşük ücretleri «haklı» gösterme gayretleri içerisindedir.

Burjuva basını tarafından çarpıtılan ve sansasyon yaratılan Çukobirlik sözleşmesi, Çukobirlik işçilerinin kararlı mücadelelerinin sonucudur. Daha önce faşist MİSK'e bağlı Türk Mensucat İş'in bulunduğu Çukobirlik Fabrikasında işçiler verdikleri kararlı mücadeleyle faşistleri temizlemişler ve Mayıs 1978'de TEKSTİL'de birleşmişlerdir. Daha sonra TEKSTİL'in kendini kabul ettirerek imzaladığı protokolle ücret artışı alan işçiler, geçtiğimiz aylarda yapılan yetki saptamasında TEKSTİL'i yetkili kılarak, toplu sözleşme görüşmelerine başlamışlardır. Görüşmeler sonucu ileri bir sözleşme imzalamayı başarmışlardır. Çukobirlik işçilerinin bu başarılarını engelleme girişimleri boşunadır. Toplu sözleşme imzalanmıştır ve tüm baskılara rağmen Çukobirlik işçileri bugüne kadar olduğu gibi bu günden sonra da haklarına sahip çıkmayı bileceklerdir.

Gerçek
sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İST
Baskı: ÇAĞDAŞ OFSET Baskı Tarihi: Temmuz 1979